

otes noves

noè rivas

encara
ensencantes
xesco

• Diversos autors
RDI Rècords, 2009

quina
animalada

• Amadeu i Cia.
Rediscus, 2009

On podem comprar
música per als infants?

Com tots segurament ja sabeu, aquest any és l'Any Xesco Boix, i recordant aquest gran artista del nostre país i alhora aquesta generosa i gran persona que va ser, s'han organitzat actes arreu de la nostra geografia (si voleu estar al dia podeu visitar la pàgina web www.xesco.cat, entrar al facebook i buscar els diferents grups Xesco Boix o visitar el bloc <http://vol-oreneta.blogspot.com/>).

Coincidint amb aquest 25è aniversari de la mort d'en Xesco, s'ha editat un CD col·lectiu amb disset cançons d'en Xesco, un petit homenatge de gent que continua la feina d'aquest gran pioner de la música familiar i infantil i que vol recordar-lo i de pas reivindicar la vigència de les seves cançons. D'aquí el títol *Encara ensencantes, Xesco*, com es pot llegir a la portada del disc.

Hi trobareu les següents cançons interpretades per aquests animadors i grups d'animació: "Marieta vola vola", Pep Puigdemont; "L'Aranya", Noè Rivas; "Tinc un conill", Amadeu Rosell; "Si tu ets vols divertir", Jordi Toniatti; "El gripau blau", Jaume Barri; "Una mosca volava per la llum", Fèlix de Blues; "Un peixet en el fons de l'estany", Corrandes; "Abiyoyo", Articulat; "Mama Caca", Oriol Canals; "Conec una dona", Roger Canals; "Cançó dels oficis", Itakart; "El dit", Jaume Ibars; "El cel blau per vostre", Can Canem; "Si ens deixéssim de romanços", Rah-mion Roma; "Tenc un ca", Jaume Barceló; i "Ai, adéu", Colla de Sant Privat d'en Bas.

Ara tan sols cal que feu ben vostres totes aquestes cançons i les escampeu per arreu, que per això van ser fetes.

Gràcies, Xesco!

Parlar de qualsevol disc de l'Amadeu és parlar de música fresca, sincera, directa, ben arranjada, i aquest bestiar musical que ara ens presenta n'és una prova més.

El disc comença amb la festiva i continguda cançó tradicional italiana "Cucut i la guimbarda" i continua amb la tradicional americana "Bingo". Després tenim una versió molt reeixida de la coneguda cançó del gran "animador" Àngel Daban, "Les formigues", i segueix una versió del conegut èxit de Toni Giménez, "El monstre de Banyoles", a ritme de txa txa txa. Després trobem "Caragol", una preciosa cançó del País Valencià, i el disc continua amb "La serpentina de Manlleu", seguida d'una versió de les millors aconseguïdes que he sentit mai del famós "Gripau Blau". Després trobem "Tinc un gos", molt ben dita i interpretada per l'Amadeu, i un petit vailet, "Tinc un conill". Després ve "El núvol guillat" i el potent rock "Cançó del zoo", tot un estàndard de les cançons familiars i infantils, a l'igual que la cançó següent, "Puff, el drac màgic". La penúltima proposta d'aquesta gravació és una cançó amb música del genial flautista i músic Jordi Palau i lletra dels alumnes de P4 de l'escola Sant Marc de Calldetenes, "Els pingüins". I per tancar el disc trobem l'encisadora versió d'"Un cargollet".

Sincerament, una de les gravacions més refrescants i interessants que ha caigut a les meves mans darrerament. Un disc per escoltar cançó a cançó assaborint els seus arranjaments, però també un disc perquè les famílies el portin al cotxe i omplin de música i alegria els viatges.

Bona pregunta, amb difícil resposta. Sempre ha estat un tema sense resoldre. D'entrada, quan a la dècada dels setanta tot un seguit de grups i animadors vam començar les gravacions, eren o bé autoproduccions —que tan sols es podien aconseguir a les actuacions— o bé produccions d'algunes discogràfiques que començaven a introduir-se en el món infantil (no eren pas especialistes en aquest món) i que tenien un circuit de distribució molt reduït: ABACUS, El Corte Inglés i alguna llibreria i botiga petita que creien en el producte.

Ara continua sent tant o més complicat, d'entrada perquè el CD sembla que és un producte amb els dies comptats: iPods, MP3, MP4... el *pear to pear* li compliquen molt la vida i molt pocs espais o agrupaments, escoles, AV i fins i tot famílies es proposen comprar CD. Continuen havent-hi discogràfiques que creuen en aquest producte, com Temps Record, Afonix, Rediscus i altres, i fan la seva distribució com qualsevol altre producte musical (FNAC, El Corte Inglés i altres grans botigues) i es continuen venent CD a les actuacions o, i aquí la novetat, als webs dels diferents grups i animadors.

El pas que caldrà fer ara, és el que està fent tota la música en general: la distribució via internet, en botigues *online* tipus iTunes o bé portals de música per a infants tipus el francès www.arbre-a-musique.fr/musique_enfant/, tant de cançons com de CD de música.

El que és ben cert és el que els músics que ens dediquem a aquest tipus de música no vivim pas de les vendes de les gravacions, sinó de les actuacions, i que compradors i músics hem de cercar aquests nous camins de trobada perquè els uns sàpiguen què s'està publicant i hi puguin accedir i els altres puguem anar donant a conèixer les nostres creacions.